

....."De IK in de titel is zij zelf, natuurlijk, maar zij benadrukt: IK is ook de bezoeker.
De kunstenaar benadert het museum als natuurlijke habitat.
De vraag 'wie ben ik' wordt op deze plek 'wie ben ik in een museum'.....

....."Kastelein zoekt de nabijheid van de toeschouwer,
iets wat zij zelf graag zou willen terugvinden in een museum.
Wat haar eigen rol als aanwezige betreft stelt ze zich voorzichtig op.
Zij schept ruimte voor de bezoeker: de IK is hier iedereen.".....

IK = Jij = Iedereen

lenke Kastelein in De Nieuw Utrecht Kamers

Een positief geluid, te midden van de somber stemmende berichten over beknotte en wegbezuinigde Utrechtse cultuurinstellingen. Twee projectruimtes in het collectiegebouw van het Centraal Museum zijn vanaf nu bestemd voor tentoonstellingen van Utrechtse kunstenaars, vormgevers en ontwerpers. Het museum wil hiermee 'zijn band met Utrechtse makers versterken en hun werk zichtbaar maken voor een breed publiek', aldus het persbericht. Een goede timing, en dat is volgens de woordvoerder van het CM niet helemaal toevallig, omdat het museum zich verantwoordelijk voelt voor Utrechtse kunst en het als haar taak ziet daar aandacht aan te besteden. De conservatoren hedendaagse kunst, mode en vormgeving zullen om beurten samenwerken met een Utrechtse maker. Een nieuw, zeer welkom podium voor kunst: De Nieuw Utrecht Kamers.

IK@CM Nachtkamer, bed, vitrage, licht, geluid, lenke Kastelein 2012 (foto © lenke Kastelein 2012)

Nacht en Dag

Rollende golven. Donderend geruis. Een inktzwarte kamer met in het midden een strak opgemaakt bed, helwit verlicht, omsloten door vitrage van vloer tot plafond. Een cel. Een eiland. Het is nacht. Bij het betreden van de kamer word je opgenomen in het duister en het geweld van de zee. Onrust. Angst. Afstand. Een eindje verderop is het dag. De golven kabbelen. Er is ruimte en rust. Er staan twee rotan schommelstoelen klaar waarin je mag zitten. Hoewel ook hier de kamer kaal en sober is, is het er bijna gezellig. Er is een wandvullend uitzicht, dat aan het zicht wordt onttrokken door wapperende vitrage. Het uitzicht beweegt. Rust. Veiligheid. Nabijheid.

IK@CM Dagkamer (foto: Anna van Suchtelen)

Wie ben ik

Kunstenaar lenke Kastelein is de eerste exposant in De Nieuw Utrecht Kamers, en zij is aanwezig. Schommelend in de stoel vertelt zij. Met *IK@CM* laat zij zien wat haar kunstenaarscredo is. Zij maakte twee kamers: een Dagkamer en een Nachtkamer. De twee kamers tonen twee staten van zijn. Een 'metaforisch zelfportret', volgens het persbericht, maar dat ziet zij breder. De IK in de titel is zij zelf, natuurlijk, maar zij benadrukt: IK is ook de bezoeker. De kunstenaar benadert het museum als natuurlijke habitat. De vraag 'wie ben ik' wordt op deze plek 'wie ben ik in een museum'.

Ga gerust zitten

lenke Kastelein legt haar band met het Centraal Museum onder de loep. Zij zwerft regelmatig in dit museum rond en is gehecht aan bepaalde ruimtes, objecten en schilderijen. Zij koos een schilderij uit de museumcollectie en hing die bij de ingang van haar Dagkamer: *De Golf* uit 1869 van Gustave Courbet. Dit schilderij vormt een dialoog met de audio, die in de kamers alom aanwezig is en ook buiten de oevers van de twee kamers treedt. De zee – woest en kalm – is op deze verdieping overal.

Zij herinnert zich de stijlkamer die de Dagkamer eens was: met draadjes over de stoelen als symbool voor het bewaren van afstand. Niet op zitten. Als tegenwicht maakte zij een uitnodigende kamer, met zelfportretje aan de muur en een salontafel met spons en zeef. In deze nieuwe context wil zij de bezoeker verzoeken: ga gerust zitten. Kijk door de ogen van een kunstenaar. Kijk door mijn ogen. Zuig je waarnemingen op (met de spons) en filter ze (met de zeef): dat is wat een kunstenaar doet. Kastelein zoekt de nabijheid van de toeschouwer, iets wat zij zelf graag zou willen terugvinden in een museum. Wat haar eigen rol als aanwezige betreft stelt ze zich voorzichtig op. Zij schept ruimte voor de bezoeker: de Ik is hier iedereen.

Waar en niet waar

lenke Kastelein ervaart haar Nachtkamer niet alleen als beangstigend en afstandelijk. Zoals telkens in haar werk is ook hier sprake van twee kanten van het verhaal: "Er is niet één waarheid. Het één is waar en het ander is ook waar, dat maakt het interessant." Het bed is een eiland. Loop je naar binnen, dan word je meegezogen door het geluid en daarmee deelgenoot van de nacht, met zijn onrust en angsten, maar ook met zijn goede dingen. In de Dagkamer rust je uit en laaf je je aan de kabbelende golven en het uitzicht.

Kastelein is regelmatig aanwezig in De Nieuw Utrecht Kamers. Kom vooral langs. Ga zitten, met een kopje zeef en een koekje spons. Kruip in de rol van de kunstenaar. Kruip in je eigen rol. Ik = jij en iedereen.

(c) Lucy, 31-10-2012. Tekst: Anna van Suchtelen courtesy Anna van Suchtelen /Lucy in de lucht
<http://www.lucyindelucht.nl/te-zien/ik-jij-iedereen> **IK @ CM** Centraal Museum Utrecht 12 oktober 2012 – 13 januari 2013 lenke Kastelein Nieuw Utrecht Kamers www.centraalmuseum.nl